

« zurück blättern vor »

SZŁĄG subst. m., ab 1567; auch *śląg*. **1)** ‘eine Leine, in die Knoten geknüpft sind’ – ‘lina powiązana w węzły’: (1567) 1570 Herb.Stat. 104, L *Bałwan soli, wszystko obrachowawszy, iako to szłagi, powrozy konopne, tyczane, nie będzie drożey przedany, ieno po 5 groszy.* ◦ [LBel.] 1594 SarnStat 374, SPXVI *aby każdy Białwan [soli] nie inaczéy od Krola był przimowan w Zupie Wielickiey / wszystko obráchowawszy / iáko śłagi / powrozy [...] po piáci groszy.* – SPXVI, L. **2)** ‘ein Sitz, um Bergarbeiter in den Schacht hinabzulassen’ – ‘siedzenie służące do opuszczania górników do szybu’: 1696 Pot.Pocz. 63, L *Widząc w Wieliczce ludzi nowego zaciągu Wsiadaiących do szybu, aż i bachmistrz w szłagu Musi być Morsztyn.* ◦ [LBel.] 1841 Łab., Sw *[[szłag:]] jedno z siedzeń z lin skórą obszytych dla spuszczenia ś[ie] do szybu zapomocą kotowrotu, przytwierdzonych jedno nad drugim co kilkanaście stóp.* – L, SWIL (górn.), Sw (gór.). ◊ **Var:** *szłag* subst. m., 1696 Pot.Pocz. 63, L ◦ [LBel.] 1841 Łab., Sw – L, SWIL (górn.), Sw (gór.); *śląg* subst. m., [hapax] 1594 SarnStat 374, SPXVI – nur SPXVI. ◊ **Etym:** nhd. *Schlinge* subst. f., ‘Band, Riemen, Schnur, die verschlungen ist oder beim Gebrauch verschlungen wird’, GRI.

« zurück blättern vor »